

Sygn. akt IV CSK 140/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku B. K.
przy uczestnictwie S. K. i Gminy Miasta Gdańska
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt XVI Ca 631/12,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje adwokatowi B. W. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawczyni uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oczywistą jej zasadnością z powodu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 212 k.c. wskutek przyznania wspólnego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu uczestnikowi postępowania i tym samym pozbawienia wnioskodawczyni dachu nad głową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanego w skardze art. 212 k.c. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia na stronach 30 i 31 przekonywająco wyjaśnił zasadność przyznania wspólnego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu uczestnikowi postępowania. Decyzja ta uwzględnia sytuację osobistą, majątkową i rodzinną obojga byłych małżonków.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; podstawę przyznania zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej

wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowiły przepisy § 2 ust. 3, § 7 ust. 10, § 13 ust. 4 oraz § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461 ze zm.).